

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

Máj 2005 / Nissan - Iyar 5765

výdané organizáciou Chevra

chag hašavuot, chag hakacir, chag habikurim, aceret

Šavuot v Jeruzaleme

sviatok týždňov, sviatok žatvy, oslava darovania Tóry

OBSAH

Slovo na úvod	strana 3
Mesačné správy z Izraela	strana 5
Múr modlitieb	strana 10
Pochod Živých	strana 14
Útek z Auschwitz	strana 15
Ratzinger J. kard. Stará zmluva	strana 19
Šavuot	strana 22
Jom Ha'atzmaut - Deň nezávislosti	strana 24
Lekcie z biblickej zeme (NOVINKA!)	strana 28

CHEVRA

Poslanie:

Potešujte, potešujte môj ľud... (Iz. 40:1)

Vízia:

"Budovanie mostov medzi kresťanmi a židmi"

"...on je náš pokoj, ktorý učinil oboje jedno a zboril aj priehradný múr." (Ef. 2:14)

"...tých dvoje, Židov a pohanov, stvoril v sebe v jedného človeka činiac pokoj". (Ef. 2:15)

"...skrze neho máme prístup oboje v jednom Duchu k Otcovi". (Ef. 2:18)

Chevra je hebrejský výraz pre spoločenstvo, skupinu priateľov.

Úlohou a zároveň cieľom občianskeho združenia Chevra na Slovensku a v Českej republike je šíriť Božie slovo pre cirkev dnešných dní. Slovo je zamerané na poznanie Božích zámerov pre cirkev a Izrael a vyučovanie o židovských koreňoch kresťanskej viery. Dôraz v tejto oblasti dávame na osobné stretnutia so skupinami ľudí (cirkevi, organizácie, modlitebné tímy, a pod.), ktorí majú túžbu po poznaní a vzdelávaní. Je samozrejmé, že nie je možné oddeliť teoretické znalosti a vedomosti o Bohu od praktickej aplikácie počnúc modlitbami až po vycestovanie na misijnú cestu do Ukrajiny, Moldavska alebo inej krajiny bývalého Sovietskeho zväzu, kde doteraz žije v diaspóre mnoho židov.

SLOVO NA ÚVOD

Drahí priatelia,

každý z nás má vo svojom živote veci, ktoré sú mu drahé, ktorým prisudzuje zvláštny význam. Vekrát sú to len pomimutelné veci, po ktorých túžime, a ktoré v našich predstavách uspokojujú naše potreby dovtedy, kým ich nezískame. Poznáme ten pocit zo získanej veci, uskutočneného dlho očakávaného stretnutia s človekom, nástupu v novom zamestnaní, prvého dňa s novými predsavzatiami, začiatku nového vzťahu s milovanou osobou. Môžeme k týmto veciam pridať aj vzťah s našim stvoriteľom? Je to vôbec porovnateľné so všetkými pomimutelnými vecami? Mnohí z nás by bez váhania odpovedali nie. Preto sa potom často krát chováme tak, ako by to bola iba ďalšia z našich dosiahnutých mét, ktorá nás neskôr omrzí?

Aj ľudia okolo nás vnímajú citlivejšie ako my sami, aké dobrodenia a požehnania nás obklopujú. Nie je to vždy len ich závisť, je to aj pohľad na náš život z iného uhla. Tak isto vnímame my veci v životoch druhých. Čo je pre nás najvzácnejšie a čoho hodnota je trvalá? Je to sám Boh – náš stvoriteľ a vzťah s ním. Čistý život pred Jeho tvárou. To je ten poklad, ktorý ani zlodej neukradne ani mole nezožerú. Sám On je najvyššou autoritou nad všetky veci, nemení sa, nezrádza, nekončí, nezlyháva, nevychádza z módy. Je viac ako čokoľvek, čo stvoril, viac ako proroctvá, viac ako biblia.

Máme tendenciu toto všetko ignorovať a myslieť si, že sme strojmi svojho šťastia. Že svojou snahou a poznaním môžeme zmeniť zákonitosti duchovného večného sveta a vtiesnať ich do tohto dočasného. Neuvedomujeme si tú realitu boja. Prehliadame tlak vzbúreného stvorenia voči stvoriteľovi. Nezabúdajme však, že nie je učeník nad svojho učiteľa. Neexistuje služba pre Boha, ktorá nenesie na svojich pleciach váhu opozície s jej aroganciou, nezájumom, nekonštruktívnou kritikou a nakoniec aj demonštratívnu snahou o deštrukciu. A to všetko môže prichádzať odtiaľ, odkiaľ to najmenej čakáme.

„Učeník nie je nad svojho učiteľa ani sluha nad svojho pána; dost' je učeníkovi, aby bol ako jeho učiteľ, a sluha, aby bol ako jeho pán. Ak domáceho pána nazvali Belzebúbom, čím väčšmi jeho domácich! Teda nebojte sa ich! Lebo nič nie je skryté, čo by nemalo byť odkryté, ani tajné, čo by sa nemalo zvedieť. Čo vám hovorím vo tme, povedzte na svetle, a to, čo počujete v ucho, hlásajte na domoch. A nebojte sa tých, ktorí vraždia telo a ktorí nemôžu zavraždiť dušu; ale sa radšej bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zatradiť v pekle. Či sa nepredávajú dva vrabce za groš? Ale ani jeden z nich nepadne na zem bez vášho Otca. Ale vám sú ešte aj len všetky vaše vlasy na hlave spočítané! Tedy nebojte sa, vy ste drahší nad mnoho vrabcov. Každého tedy, kto mňa vyzná pred ľuďmi, vyznám i ja pred svojim Otcom, ktorý je v nebesiach. A kto by mňa zaprel pred ľuďmi, toho i ja zapriem pred svojim Otcom, ktorý je v nebesiach. Nedomnievajte sa, že som prišiel dať pokoj na zem; neprišiel som dať pokoj, ale meč. Lebo som prišiel rozdeliť človeka proti jeho otcovi a dcéru proti jej materi a nevestu proti jej svokre, a nepriateľmi človeka budú jeho domáci. Ten, kto má radšej otca alebo mater ako mňa, nie je ma hodný; a kto má radšej syna, alebo dcéru ako mňa, nie je ma hodný; a kto neberie svojho kríža a nejde za mnou, nie je ma hodný. Kto nájde svoju dušu, stratí ju, a kto pre mňa stratí svoju dušu, nájde ju. Kto vás prijíma, mňa prijíma, a kto mňa prijíma, prijíma

Slovo na úvod

toho, ktorý ma poslal. Kto prijíma proroka v mene proroka, dostane odplatu proroka, a kto prijíma spravodlivého v mene spravodlivého, dostane odplatu spravodlivého. A ktokoľvek by napojil jedného z týchto malých čo len pohárom čerstvej vody, v mene učeníka, amen vám hovorím, že nestratí svojej odplaty.“

Matúš 10:24-42

Keď sme prvý krát uzreli Boha, netušili sme, že sa nám ešte niekedy môže stratiť z dohľadu, že ešte môžeme zažiť beznádej. Aj toto všetko nás vedie k smútku a nezodpovedaným otázkam. Ale odpoveď môžeme nájsť v slovách potešenia a povzbudenía:

„Vtedy poznal Ježiš, že sa ho chceli pýtať, a povedal im: Po tom sa dopytujete medzi sebou, že som povedal: Krátku chvíľu a nevidíte ma, a zase krátku chvíľu, a uvidíte ma? Amen, amen vám hovorím, že vy budete plakať a nariekať, a svet sa bude radovať, a vy sa budete rmútiť; ale váš zármutok sa obráti v radosť. Žena, keď rodí, má zármutok, lebo prišla jej hodina, ale keď porodí dieťaťko, nepamätá viacej na súženie pre radosť, že sa človek narodil na svet. A tak aj vy teraz pravda máte zármutok, ale vás zase uvidím, a vaše srdce sa bude radovať, a vašej radosťi nevezme nikto od vás. A toho dňa sa ma už nebudete pýtať na nič.“

Ján 16:19-23a

Daniel Javoran
tím Chevra

„...pravdivá bola reč, ktorú som počula vo svojej krajine...“ (1 Král.10:6)

POSLEDNÁ PASCHA V GAZE

„Nás však vyviedol odtiaľ, aby nás privedol sem a dal nám krajinu, ktorú prisahou zaslúbil otcovi.“ (5. Mojžišova 6:23).

S prichádzajúcou evakuáciou usadlostí v Pásme Gazy a severnej Samárii, ktoré nastane v júli a auguste, obyvatelia Pásma Gazy pravdepodobne jedli svoju poslednú Paschu v Gaze. Obávané vystaňovanie bolo určite na mysliach mnohých, keď v sobotu večer, 23. apríla, oslavovali exodus z Egypta, ktoré sa udialo pred viac než tri tisíc rokmi. Problémom však je, že Gaza nie je Egypt. V skutočnosti je to súčasť územia, ktoré bolo zaslúbené Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi. Sviatok Paschy má oslavovať ich pobyt na tomto území a nie ich plánované vystaňovanie. Kvôli tomuto dôvodu mnoho Židov v tejto oblasti nedokáže pochopiť, prečo by mali opustiť svoje územie.

I keď vystaňovanie bude pravdepodobne oddialené o tri týždne, iba zázrak môže zabrániť, aby sa to skutočne nestalo. Obyvatelia vedie, že sa to blíži a zatiaľ, čo sa modlia za zázrak, mnoho z nich zastane aspoň pasívny odpor. Niektorí z nich, úplne bezradní, začali s vládou vyjednávať záležitosti kompenzácie. V čase písania tohto článku obyvatelia Gazy dúfajú, že tisíce Izraelčanov ich navštívi počas Sviatku paschy, ktorý bude trvať celý týždeň, ako prejavenie podpory obyvateľom Pásma Gazy. Organizátori nazhromaždili stany, jedlo a iné nevyhnutné veci, aby tak umožnili veľkému počtu ľudí byť na tomto území počas vystaňovania.

Násilné vystaňovanie 8 500 obyvateľov bolo stanovené na 20. júla, ale minister obrany, Šaul Mofaz súhlasil, že bude posunuté na 15. augusta. Toto rozhodnutie pravdepodobne potvrdí premiér Šaron po skončení týždňa paschy. Dôvodom pre posunutie je to, aby sa evakuácia neprelínala s náboženským obdobím nárekov, ktoré si pripomína mnoho tragédií, ktoré sa prihodili Židom okolo alebo v mesiaci Av (konkrétne 9. deň mesiaca Av) v lete. Vládni úradníci taktiež očividne potrebujú viac času na naplánovanie odsťahovania a náhradného ubytovania.

Obyvatelia osady Guš Katif v južnej Gaze sú zvlášť proti vystaňovaniu. Protestné transparenty plápolajú po celej dedine, okná áut sú dekorované oranžovými protestnými vlajkami a deti na ihriskách majú oblečené tričky so sloganmi, ktoré hlásajú, aby plán vystaňovania bol pozastavený (z *Associated Press*, 25. apríl). Ale s približujúcim sa dátumom vystaňovania, mnohí obyvatelia 21 usadlostí v Pásme Gazy začína potichu rezignovať a začínajú si pripúšťať, že budú nútení odísť.

Bývalí obyvatelia Jamitu, ktorí boli vystaňovaní zo svojich domovov v Sinaji v roku 1982, rozumejú tomu, s čím sa potýkajú obyvatelia Gazy. „Budte odvážni!“ hovoria obyvateľom, „aj po evakuácii je život.“ Ale s vyhnaním Jamitov bolo spojených mnoho tragédií a spôsobilo to mnoho zranení,

rovnako ako psychologických problémov. Keď prišli vojaci evakuovať jamitských obyvateľov, Jamiti sa zabarikádovali na strechách a hádzali na približujúce sa jednotky kamene a fľaše. Obyvatelia a vojaci si vymenili niekoľko úderov v prítomnosti medzinárodných televíznych posádok. „Železná klieťka“ sa pohybovala hore-dole po strechách, aby násilne odstránila bojujúcich obyvateľov. (*To boli časy*, angl.: *Those Were the Years*, Nissim Mishal, str. 236).

Niektorí sa len sotva spamätali z tejto tragédie, ktorá sa udiala pred viac než dvadsiatimi rokmi. A preto, povzbudená bývalých jamitských obyvateľov poskytuje len malé upokojenie pre tých, ktorých plánujú odsťahovať v roku 2005. Je pravdepodobné, že vznikne mnoho zranení, fyzické, rovnako ako psychické. Všetci, ktorých sa to týka, potrebujú naše modlitby.

UMIERA NÁRODNÝ HRDINA

V nedeľu večer 24. apríla umrel Ezer Weizman, jeden zo zakladateľov Izraela. Osemdesiatročný „legendárny pilot, zručný diplomat, búrlivý politik a obľúbený prezident“ (*JPost*, 24. apríl), bol uložený k večnému odpočinku v meste Or Akiva, blízko jeho domova. Weizman bol jedným z posledných členov starej gardy Sabras, jedným z architektov národa. Bol to odvážny pilot, ktorý napomohol k víťazstvu Izraela vo vojne za nezávislosť a ako hlava leteckých síl viedol IAF k udivujúcemu víťazstvu v šesťdňovej vojne. Svoju kariéru završil, keď sa stal siedmym prezidentom Izraela pred tým, než odišiel z účinkovania vo verejnom živote.

Weizman bol taktiež „najcharizmatickejšia osobnosť“ Izraela (*JPost*, 25. apríl). Bol „vysoký, robustný a mal široké ramená, dominantný, rýchly k činom a dobrý spoločník,“ spájaj „vlastnosti tvrdého a pripraveného kvintesenčného sabry s nonšalantným vystupovaním britského gentlemana.“ (*JPost*). Keď si herec Matthew McConaughey spomínal na svoju mladosť, hovoril o Weizmanovi ako o jednom z nebojácnych vodcov, ktorí napomohli k tomu, aby sa Izrael objavil na mape. Na vrchole svojej kariéry bol vtedy, keď sa Izraelu darilo. Ale žil dostatočne dlho na to, aby videl, ako sa z Izraela stáva veľmi ustarosteným národom, hlavne kvôli vnútornému boju a problémom etnickej povahy.

I keď povedal: „Moje ústa sú mojim najväčším nepriateľom,“ jeho ústa dosiahli taktiež veľa dobrého pre Izrael v dňoch, kedy sa odvrátil z bojov ku diplomacii. Pripisuje sa mu veľké uznanie za pomoc pri zabezpečení mierovej dohody s Egyptom a ako prezident bol obľúbený všetkými sekciami izraelskej populácie. Bývalý americký prezident, Jimmy Carter, s ktorým Weizman úzko spolupracoval počas obdobia dohôd v Camp Davide, vydal vyhlásenie, ktoré hovorí, že Weizman bol skutočný hrdina Izraela vo vojne i v pokoji. Povedal, že Weizmanov prínos, múdrosť a odhodlanie, boli príkladom toho, čo by sa mohlo dosiahnuť skrze diplomaciu a politickú statočnosť. (*JPost*, 24. apríl).

Egyptský prezident Hosni Mubarak, rovnako ako vdova po bývalom egyptskom prezidentovi Anwar Sadatovi, Jehan a jordánsky princ Hassan, všetci títo buď zatelefonovali alebo napísali prehlásenia, ktoré vychvaľovali Weizmana. „On bol ľudskou tvárou Izraela,“ povedal princ Hassan. „Seba príliš vážne nebral, ale ostatných ľudí áno. Bola to osoba, ktorá zdôrazňovala priateľstvo a bratstvo medzi Izraelčanmi a Arabmi.“

Weizman je osoba, ktorú bude Izrael postrádať v nastávajúcich dňoch, keď sa bude Izrael brázditi neprebádanými vodami ďalšieho vystahovania, nasledovaného obnovenými snahami za „spravodlivý a trvácny mier.“ Dni, kedy by človek jeho kalibru mohol spôsobiť nejakú zmenu sú pravdepodobne preč. Napriek tomu, človek nemôže prestať myslieť na to, že keby bolo teraz v Izraeli viac vodcov ako on, vyhliadky na pokoj a prosperitu Izraela by boli omnoho viac pravdepodobné.

Weizman bol nejaký čas chorý, v poslednom čase na zápal pľúc. V poslednom týždni pred smrťou preukazoval známky zlepšenia zdravotného stavu a bol prepustený z nemocnice. Umrel tesne pred ôsmou hodinou večernou vo svojom dome v Cezarei, 24. apríla a bol pochovaný o dva dni neskôr.

KAMŽE, HAMAS?

Hamas, ktorý bol dlho najsmrteľnejším Izraelovým nepriateľom, teraz premýšľa, že sa pripojí k PS snaží sa rozhodnúť, či naďalej pokračovať v ozbrojenom „odpore“ voči Izraelu alebo zložiť zbrane a obliecť sa do oblekov a viazaniek. Voľby PA sú stanovené na 17. júla a Hamas povedal, že sa týchto volieb zúčastní. Predseda PA, Abbas, povedal: „Dobre,“ ale iba ak sa po voľbách Hamas vzdá svojich teroristických taktík. „Keď sa hnutie alebo domobrana zmení na politickú stranu, povedal by som, že nie je dôvod, aby vlastnili zbrane,“ povedal Abbas novinárom.

Ako odpoveď na Abbasovu výzvu na odzbrojenie, vodca Hamasu v Pásme Gazy, Mahmud Zahar, povedal, že Hamas nebude súhlasiť s odzbrojením. Taktiež sa odvolával na vedenie Hamasu v zahraničí, aby sa vrátili na územie, ktoré bude voľné po odsťahovaní Izraelčanov z Pásmo Gazy a severu Západného brehu. Ďalší hovorca Hamasu, Sami Abu Zohri, povedal, že Hamas bude odzbrojený len vtedy, ak Izrael skončí svoju okupáciu Západného brehu a Gazy. Povedal, že Abbas nemá právo diktovať Hamasu, keďže on sám musí ešte odzbrojiť krídlo jeho vládnucej strany Fatah. Abbas nenaznačil, že sa bude násilne snažiť odzbrojiť Hamas. V skutočnosti, predpokladá sa, že nebude robiť nič proti tomu, aby vzal zbrane rôznym palestínskym frakciám, ktoré premenili Západný breh a Pásmo Gazy na bezzákonné feudálne kráľovstvo.

Medzitým Abbas vymenoval nový tím vedúcej palestínskej obrannej sily, ktorý bol zosekaný z tuča rozličných síl na iba tri. Pohyb k reorganizácii obranných síl a vymenovanie nových vodcov bolo pravidelnou požiadavkou Washingtonu odkedy Abbas nastúpil na svoju pozíciu po Jásirovi Arafatovi v Januári. „Bezpečnosť našich obyvateľov je našim najväčším záujmom,“ povedal nedávno Abbas. „Začali sme na tom pracovať a budeme v tom pokračovať...dúfame, že v budúcnosti budeme mať veľa úspechov.“ Ale pozorovatelia veria, že Abbasove nové nariadenia sú čiastočne prispôsobené tomu, aby sa zapáčili americkému prezidentovi Bushovi pred summitom v Bielom dome, ktorý je naplánovaný na máj.

SÝRIA ODSUPUJE – MOŽNO

Po tridsaťročnej prítomnosti v Libanone Sýria konečne stiahla väčšinu svojich jednotiek. V čase písania toto článku sú Sýrčania takmer úplne preč, i keď niekoľko posádok sa tam ešte môže nachádzať. Je ťažké si predstaviť, že by Sýria skutočne odišla po rokoch odporu a odolávania

výzvam k odstupu. Ale teraz, keď ich USA, Francúzsko a OSN vyzvalo k stiahnutiu sa, Assad asi videl možné varovanie. Avšak, stiahnutie by sa pravdepodobne neuskutočnilo bez:

- 1., tlaku zo strany USA a
- 2., odstránenia Saddáma Husajna z jeho pozície ako irackého diktátora.

Sýria urobila gestá alebo polosrdečné čiastočné stiahnutie sa už predtým, ale nikdy nepreviedla úplné siahnutie sa. Dôvody nie je ťažké nájsť. Najskôr, „Libanon“ je výtvor obdobia po prvej svetovej vojne, vytvorený z teritória, ktoré Sýria dlho videla ako súčasť svojho panstva. Po druhé, v Libanone je pomerne silná kresťanská (maronitská) komunita, ktorá predstavuje výzvu islamskej komunite, ktorá je reprezentovaná Damaskom. Po tretie, Damask by si chcel udržať kontrolu nad Libanom ako prostriedok „ovládania“ Izraela. A preto Sýria váha so svojim stiahnutím sa.

Avšak, keď vybuchlo Hariiho auto pred približne mesiacom, Sýria bola očividne za týmto atentátom a samotní Libanončania začali požadovať odstúpenie Sýrie. So závanom demokracie, ktorý vane nad Stredným Východom a niekoľkými arabskými krajinami, ktoré sa začínajú priateliť s Izraelom, Bašar Assad si zjavne uvedomil, že má na výber len z niekoľkých možností. Buď by sa mohol pripojiť k modernému trendu alebo pritrviť svoj postoj a zistiť, že na jeho strane stojí iba Irán. Údajne si vybral tú prvú možnosť, ale vôbec nie je jasné, že skutočne u neho došlo k zmene srdca.

Izraelský minister zahraničných vecí, Silvan Šalom, vyjadril pochybnosti nad úplným stiahnutím sa Sýrie. „Nie sme si úplne istí, či Sýrcania...stiahli svoje výzvedné služby, ktoré výrazne posilnili svoje obsadenie za posledné mesiace,“ povedal. (*Správy Veľkej Británie a Írska*). Taktiež zdôraznil, že nielen že má libanonský prezident Emile Lahud blízke vzťahy so Sýriou, ale aj Sýria pokračuje v podpore Hizbulahu, čo je jedným z úhlavných nepriateľov Izraela. A preto, Šalom povedal: „Libanon (iba) prestrihol svoju pupočnú šnúru od Sýrie.“ Inými slovami, dieťaťko, ktoré porodila, je stále nažive.

Bude teraz Libanon uvažovať o uzavretí mieru s Izraelom? Pozorovatelia hovoria, že nie. Aspoň nie v dohľadnej budúcnosti. A preto sa Izrael bude snažiť udržať si nízky profil, aby videl, ako sa udalosti v Libanone vyvíjajú v nasledujúcich týždňoch a mesiacoch.

NAVRÁTI SA JORDÁN DO ZÁPADNÉHO BREHU?

Jordánsky kráľ, Abdulah II., potichu prinášal do vlády svojho kráľovstva reformy. Jednou z takýchto reforiem bola aj decentralizácia jeho vlády a rozdelenie kráľovstva na niekoľko politických jednotiek, ktoré sa nazývajú *wilaja*, čo pripomína časy Osmanskej ríše. Každá *wilaya* bude mať svoj vlastný parlament. Avšak, authority na budovanie politiky v najdôležitejších odvetviach budú naďalej na kráľovskom dvore.

Zároveň kráľ Abdulah pozorne pozoruje vodcu PS, Mahmuda Abbasa, ktorý sa, zdá sa, viac a viac potápa do bažín neporiadku a vzbury. Očividne, verí, že PS pod Abbasom je ďaleko od možnosti záchranu. To, čo je pre neho najzaujímavejšie a zároveň najnepokojujúcejšie, sú voľby PS, ktorá sa uskutočnia 17. júla a ich možný dopad na jeho vlastné kráľovstvo, keďže sa v ňom nachádza veľa palestínskej populácie. V skratke, bojí sa, že Hamas získa politickú kontrolu nad Západným Brehom. Keďže Hamas nie je izolovaná alebo autonómna vetva, ale patrí do širšej skupiny

Moslimské bratstvo a vláda v Ramaláhu, ktorá bude ovládaná bratstvom, by mohla pohroziť nožom Hašemitovmu trónu v Ammáne. (*Debkafile*, 16. apríl).

A preto, Abdulah zvažuje možnosť, že Jordán zaplní vákuum moci, ktoré by vzniklo v Západnom brehu, ak by Abbas odstúpil. Toto by sa neudialo jednostranne, samozrejme. Verí tomu, že je tu možnosť, že ak sa Abbasova vláda rozsype, spôsobilo by to pozvanie Washingtonu a Izraela, aby vstúpili do „určitých nepokojov v Západnom brehu.“ (*Debkafile*). V tomto prípade by sa zo Západného brehu mohla stať *wilaya* jordánskej vlády.

Znie to príliš nepravdepodobne? *Debkafile* si to nemyslí. V tomto momente, samozrejme, je to len sotva jednou z možností. Odhaduje sa, že ak by aj Izrael súhlasil s takouto „pomocou“ od Jordána, bolo by to len na dočasnej báze, pokiaľ by sa nevypracovalo niečo dlhodobejšie. Pravdepodobnejšie ale je, že Izrael s takýmto „riešením“ nebude súhlasiť.

PRED NAMI SÚ PSIE DNI

Horúca a dusná časť leta príde už o dva mesiace. Nebol dostatok dažďa a s Kinneretom to môže vyzeráť veľmi zle na konci tohto leta. Leto môže byť dusné aj v iných ohľadoch, keďže vystaňovanie obyvateľstva sa pravdepodobne uskutoční v auguste. Pochod homosexuálov bol stanovený tiež na august, ale našťastie bude zrušený kvôli nedostatku bezpečnostných síl, ktoré by sa starali o pochod rovnako ako o vystaňovanie. Záverom, Izrael potrebuje veľa modlitieb v nastávajúcích mesiacoch.

„ľud môj, ktorý je pomenovaný po mne, sa pokorí, bude sa modliť, hľadať moju tvár a odvráti sa od svojich zlých ciest: vyslyším ho z neba, odpustím mu hriech a jeho krajinu vyliečim.“ (2. Kronická 7:14).

V Mesiášovi
Lonnie C. Mings

MÚR MODLITIEB

„Na твоjich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy teda, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz. 62:6)

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

Máj 2005/ Nissan - Sivan 5765

ŽI!

„A idúc popri tebe a vidiac ťa, že kopeš a váľaš sa vo svojej krvi, povedal som ti: Hoc aj si vo svojej krvi, ži tedy. Áno, povedal som ti: Hoc aj si vo svojej krvi, ži tedy!“ (Ez. 16:6)

Koncom marca sa v *Jerusalem Post* objavil článok o potratoch. Tu je niekoľko hlavných myšlienok z tohto článku:

Limor, 18-ročná ortodoxná žena, si plnila svoju službu štátu (náhradu za dvojročnú vojenskú službu) ako dobrovoľníčka v Efrate, židovskej organizácii, ktorá podporuje pôrodnosť. Raz mala poradenský rozhovor so ženou, ktorá zavolała kvôli tomu, že chce potrat, pretože by sa finančne nevedela o dieťa postarať. Kým skončili rozhovor, Limor túto ženu presvedčila, že by mala dieťa porodiť.

„Je dobré, keď viete, že pomáhate ľuďom, a že vďaka vám sú deti nažive,“ povedala Limor. Je rada, že pomáha štátu, „pretože sme Židia a je nás málo.“ Podľa Izraelského strediska náboženských aktivít (Israel Religious Action Center – IRAC), takú pomoc, akú poskytuje Limor, štát nepotrebuje. Stredisko zastáva názor, že organizácia, ktorá sa venuje odrádzaniu žien od potratov, robí „ideologickú“ a „veľmi kontroverznú“ činnosť, ktorá by nemala dostávať „nepriemeranú a neriadenú“ vládnú podporu formou dobrovoľníkov v službe štátu (*JPost*, 22. marec).

Za 25 rokov od legalizovania potratov bolo v Izraeli zabitých približne 1,5 milióna nenarodených detí. Armáda zabezpečuje vojačkám potraty zdarma, čím posilňuje názor, že potraty sú len inou metódou obmedzovania pôrodnosti. Odhaduje sa, že denne je v Izraeli urobených 150 potratov detí (*Príhovorcovia za Ameriku*, Modlitebný list Blízkeho východu, 29. marec).

- **Volajte** k Hospodinovi za mužov a ženy, aby sa zosúladiili s Božím plánom pre manželstvo a rodinu.

„Ajhľa, dedičstvom od Hospodina sú synovia, odmenou je plod života. Ako sú šipy v ruke hrdinovej, takí sú synovia mladosti. Blahoslavený je muž, čo si nimi naplnil tulec; nevyjde na hanbu, keď bude rokovať s nepriateľmi v bráne.“ (Ž. 127:3-5)

EVAKUÁCIA Z GAZY

„A tebe i tvojmu potomstvu dám do večného vlastníctva celú Kanaánsku krajinu, krajinu, v ktorej ako cudzinec prebývaš; a budem im Bohom.“ (1 M. 17:8)

- **Modlite sa** za obyvateľov Guš Katifu (Gazy), Judska a Samárie, aby zostali verní Božej zmluve, ktorú uzavrel s Abrahámom, a aby Mu verili, že naplní všetko podľa svojho slova.

Izraelská vláda pripravuje na koniec júla, teda za 3 mesiace, evakuáciu viac ako 8 000 ľudí z Guš Katifu. Aký bude postup? Čo to bude stáť? Je tam 900 akrov (3642,3 ha – pozn. prekladateľa) skleníkov, 1 500 domov, nespočetné množstvo verejných budov a obchodov ako aj 22 synagóg. Synagógy by sa podľa plánu mali preniesť celé. Je tam cintorín so 46-timi hrobmi. Sú to hroby milovaných – rodičov, manželských partnerov a detí. Každý hrob hovorí o príbehu hrdinstva počas ostreľovania, nehody alebo krutej choroby. Zákony šiv'a (smútenia) hovoria, že v prípade opätovného pochovania si má rodina roztrhnúť šaty a znovu odsedieť šiv'a (*Arutz Sheva*, 7. marec).

Ešte nie je definitívne rozhodnuté, kde budú miestni občania premiestnení a aké byty im budú poskytnuté, hoci padlo už mnoho návrhov. Zdá sa, že vláda a bezpečnostné sily nie sú úplne pripravené.

Päť kibucov na severe Gazy sa ponúklo, že ubytujú **sekulárnych** obyvateľov a pridružia ich skleníky tak, aby mohli pokračovať v hospodárení (*JPost*, 18. apríl). Niektoré rodiny sa tam už rozhodli presťahovať.

V súčasnosti prebiehajú rozhovory o možnej zmene časového rámca plánu stiahnutia sa o tri týždne (po 14. auguste), aby nezasahoval do smútočného obdobia Tiša B'Av. V deň Tiša B'Av bol zničený prvý aj druhý chrám (*JPost*, 18. apríl).

Náklady na evakuáciu židovských osadníkov z Gazy sa vo februári 2005 odhadovali na 6,5 miliardy NIS, čo je o 1,5 miliardy NIS viac, ako bolo plánované. Ešte to však nie je konečné číslo (*Globes online*, 28. február).

- **Modlite sa** za otvorenie srdca, aby v tomto veľmi krutom čase v izraelskej histórii hľadali Božiu tvár a Jeho radu.

„Čuj, ktosi vraví: Volaj! I povedal som: Čo mám volať? Každé telo je tráva a všetka jeho nádhra s'á poľný kvet. Naozaj, ľudia sú tráva. Usychá tráva, vädne kvet, keď dych Hospodínov zavanie naň. Usychá tráva, vädne kvet, ale slovo nášho Boha zostáva na veky.“ (Iz. 40:6-8; 1. Pet. 1:24-25)

EVAKUÁCIA ZO SEVERNEJ SAMÁRIE

- **Modlite sa** za odpustenie a zmierenie medzi ľuďmi, ktorí sú sklamaní a nahnevaní z podmienok, v ktorých sa nachádzajú. **Proste** za Božie milosrdenstvo.

„Lebo Pán nezavrhně naveky; ak aj zarmúti, zmiluje sa vo svojej nesmiernej láske, lebo nerád trápi a zarmucuje synov ľudských.“ „**Prezrime a preskúmajme svoje cesty a navráťme sa k Hospodinu! Pozdvihneme srdcia i ruky k Bohu na nebesiach!**“ (Plač 3:31-33, 40-41)

Obyvatelia štyroch osád v severnej Samárii, ktoré sú takisto určené na evakuáciu, vyčítajú Rade židovských komunit v Judsku, Samárii a Pásme Gazy, že ich ponechala osudu, namiesto toho, aby bojovala za ich prežitie (ako to robila v Gaze). Obyvatelia Samárie sa vyjadrili, že Rada neurobila nič, čím by pomohla rastu populácie v oblasti, a že teraz by bolo pre vládu jednoduchšie sa ich zbaviť (*JPost*, 24. február).

Evakuácia Židov zo zeme, váhanie vlády s rozpočtom, prebiehajúce útoky teroristov (ktoré neskončili podpisom mierovej dohody) a prebiehajúci konflikt v krajine postavili brata proti bratovi.

„Myslíte si, že som priniesol mier na zem? Nie, hovorím vám, ale rozdelenie.“ (Luk. 12:51)

- **Modlite sa** za ľudí na sporných územiach, ktorí nielenže stoja zoči-voči ich vykoreňovaniu z domovov, ale stále sa ešte len liečia zo zranení, ktoré utrpeli v bombových útokoch, pri ostreľovaní a stratou milovaných. Izrael je národ, v ktorom ľudia zúfalo potrebujú Vykupiteľa, Liečiteľa a Utešiteľa.

„Toto som vám povedal, aby ste mali pokoj vo mne. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.“ (Ján. 16:33)

ZISK PALESTÍNČANOV

„Ešte vysadiš vinice na vrchoch Samárie, tí, čo vysadia, budú aj užívať. Lebo nadíde deň, keď volať budú strážci na vrchu Efrajim: Hor sa, vystúpme na Sion, k Hospodinu, svojmu Bohu!“ (Jer. 31:5-6)

Minister pre plánovanie Palestínskej samosprávy dúfa, že potom, čo sa neskôr v tomto roku Izrael stiahne zo severu Západného brehu, osady Kadim a Ganim sa budú môcť pretransformovať na areál technickej univerzity. „Uvažuje sa o založení univerzít a úradov,“ povedal zástupca ministra pre plánovanie Palestínskej samosprávy Samih al-Abed. Povedal, že existencia technickej univerzity v tejto oblasti by mohla zlepšiť profil Jeninu a pritiahnúť študentov z celého Západného brehu.

Diskutovalo sa taktiež o možnostiach premeny osád na turistické mestečka alebo na komplex úradov Palestínskej samosprávy s využitím existujúcich domov a infraštruktúry osád. „Veľmi dúfam, že Izrael nezničí existujúce stavby,“ povedal manažér mesta Jenin Salahidin Mousa. „Osady majú výborné vybavenie pre turistov vrátane klimatizácie, vody, vykurovania a bazénov.“

Podľa Mousa „bol by to pre nás [obyvateľov Jeninu] nový život, keď by sme mali v pamäti po prvýkrát niečo nové. [Osady] sú krásne miesta so stromami a peknými, dobre postavenými domami.“ Jenin býval kolískou samovražedných útočníkov (*JPost*, 1. marec).

Od apríla by mali prichádzať na Západný breh medzinárodné poradenské skupiny vrátane Američanov, ktoré budú radiť Palestínskej samospráve, ako efektívne využiť štyri osady.

Podpredseda vlády Šimon Peres vidí vo všetkých tých pozemkoch so špičkovou technológiou, najmodernejších skleníkoch, ktoré vlastní Izraelčania v Pásme Gazy, potenciál na vytvorenie 20 000

pracovných miest pre Palestínčanov. Jonaton Bassi, ktorý je vedúcim orgánu vlády pre stiahnutie sa, povedal: „Izrael rokuje s Američanmi a s medzinárodnou spoločnosťou o tom, že všetku infraštruktúru vykurovaných skleníkov prenechá Palestínčanom prostredníctvom tretej strany (CNS News, 3. marec).

Hospodinove slovo zostáva naveky. **Vzdávajte Mu vďaky** za Jeho vernosť.

„Budú kupovať polia za peniaze a písať na listiny a pečatiť a osvedčovať svedkami v zemi Benjaminovej a vôkol Jeruzalema, v mestách Júdových, v mestách pohoria, v mestách nížiny ako i v mestách juhu, lebo dovediem späť ich zajatých, hovorí Hospodin.“ (Jer. 32:44)

- **Modlite sa** za spasenie Izraela a pokoj Jeruzalema.

„Ked' som prešiel okolo teba a videl som ťa, že nadišiel tvoj čas, čas lásky, zastrel som ťa podolkom svojho plášťa, zakryl som tvoju nahotu, prisahal som ti lásku a uzavrel som s tebou zmluvu – znie výrok Hospodina Pána – a tak si sa stala mojou.“ (Ez. 16:8)

V Mesiašovi
Carolyn Jacobson

POCHOD ŽIVÝCH - 5. MÁJ 2005

5. mája tohto roku 2005, 60 rokov po skončení druhej svetovej vojny, sa uskutočnil doteraz najväčší pochod na pamiatku obetiam šoa a bojovníkov proti nacizmu. Viac ako **16000 ľudí z celého sveta** prišlo do Osvienčimu, aby si tam pripomenuli Jom ha Šoa (Deň pamiatky holokaustu).

Účastníci si pripomenuli súčasne dva významné body v histórii 20. storočia – hrôza holokaustu a víťazstvo nad nacistickou tyraniou.

Pochod živých sa prvý krát uskutočnil v roku 1988 a od tej doby sa ho zúčastnilo viac ako 100 000 ľudí z 45-tich krajín. Táto akcia je uznávaná ako jeden z najlepších nástrojov pre výučbu mladej generácie o holokauste. Osobné stretnutie

zo skazou, ktorá postihla pred viac ako pol storočia Európu, sa ľuďom hlboko vryje do pamäti. Súčasťou iniciatívy je taktiež boj proti tým, ktorí popierajú holokaust.

V našej skupine zo Slovenska sa zúčastnilo 33 ľudí. Mnohí z nich boli prvý krát. Stretli sme sa z jednou ženou, ktorá prežila Auschwitz a narodila sa v Bratislave. Hovorila nám o svojich spomienkach, o tom, ako strávila čas triedením šiat a vecí, o tom, ako stratila svojich blízkych, o tom, ako videla umierať ľudí bez nádeje a v bolestiach.

Na záverečnom smútočnom ceremoniáli sa zúčastnil aj poľský premiér Marek Belka, maďarský predseda vlády Ferenc Gyurcsány a izraelský šéf kabinetu Ariel Šaron.

Pochod živých je ale viac, než spomienka. Rovnako dôležitá je budúcnosť. Avšak len vtedy, keď pravdivo uznáme odkiaľ sme prišli, môžeme byť pripravený na to, čo je pred nami.

tím Chevra

ÚTEK Z AUSCHWITZ

Osvětim - Auschwitz, Březinka - Birkenau.

Jména, která ještě teď nahánějí hrůzu a způsobují třas i těm, kteří tam nikdy nebyli. Miliony z těch, kteří tam byli, se nikdy nevrátili. Osvětim je synonymem nejstrašnějšího koncentračního tábora, německým peklem na území Polska nedaleko našich hranic. A mohu říci, že stejné pocity ve mě vyvolává i teď, 57 let poté, co vyhasly pece krematorií a co na rampě z vlaku vystoupili poslední oběti této továrny na smrt.

Přesto byl tento koncentrační tábor místem hrdinství, lidskosti a důkazů nezdolného ducha. A jedním z nich, možná nejznámějším, je příběh Alfreda Wetzlera, vězně číslo 29192, a Waltera Rosenberga, známého také pod novým jménem Rudolf Vrba, vězně číslo 44070, kterým se podařilo přežít déle než dva roky v tomto koncentračním táboře a 7.4.1944 z něj uprchnout, dostat se na Slovensko a podat světu zprávu o tom, jaké zrudnosti se dějí v Osvětimi. Přesto hloupost slovenské židovské obce, která radši než jejich zprávě věřila Adolfu Eichmannovi, se kterým začala o zprávě jednat, poslala na smrt ještě mnoho osob jak ze Slovenska, tak hlavně z Maďarska, odkud měly začít první deportace židů právě v době útěku. Zbytečně tak bylo zabito zhruba 400.000 maďarských židů, kteří poslušně nastoupili do vlaků s vědomím, že jedou do přesídlovacích táborů "zakládat šťastnou budoucnost židovské rasy někde jinde".

Ale zpátky k příběhu.

Na jaře roku 1942 bylo Waltrovi Rosenbergovi sedmnáct let, bydlel v Trnavě, na území Slovenského štátu. Jako všichni ostatní židé i on musel nosit označení, Davidovu hvězdu, nesměl chodit do školy, a jako jeden z mála nevěřil pověstem o tom, že Židé budou převezeni na jiné území, kde jim bude umožněno vystavět své nové domovy. Podomácku se učil rusky, a přemýšlel o budoucnosti.

Přes Tisovy sliby o tom, že slovenští židé nebudou deportováni, začali deportace krátce poté, co se v Polsku rozjely v roce 1941 první továrny na smrt. Walter se rozhodl uprchnout, a jako cíl své cesty zvolil Maďarsko, kde situace nebyla tak zoufalá, v důvěře, že tamní velmi silné sionistické hnutí mu pomůže. A tak v sněhu a zimě, s pár korunami v kapse, poprvé ilegálně překročil slovenské hranice. Dostal se do Maďarska, dostal se až do Budapešti, kde hledal pomoc. Pomoci mu nemohli, přesto mu tamní podzemní hnutí slíbilo, že pokud se dostane zpět na Slovensko, budou tam na něj čekat přátelé s falešnými doklady. Cestou zpět byl ale chycen maďarským pohraničnickým, zmlácen a vyslýchan, nic však neprozradil. Měl být zastřelen na hranici, "při pokusu o nelegální přechod hranice", šťastná náhoda mu ale zachránila život, který se tentokrát ocitl v rukou policie slovenské. Byl poslán do tábora Nováky, ze kterého měl být jako ostatní poslán do koncentračního tábora. Podařilo se mu ale utéct, ale brzy ho chytil žandár v Topolčanech, a opět se vracel do Nováků. Tentokrát už na nic nečekali, a v příštím transportu dne 14.6.1942 spolu s tisícem dalších směřoval ke svému prvnímu koncentračnímu táboru, Majdanku u Lublinu v Polsku. Zde byl jako práce schopný muž zaměstnán, zatímco ženy, děti a staří lidé pokračovaly neznámo kam vstříc své smrti. V tomto táboře definitivně padl mýtus o přesídlení židů, lidé zde stanuli tváří v tvář smrti, krematoriím a spalovacím jámám, těžké práci a minimálním přidělům potravin, utrpení a špině. Není nezajímavé, že v SS uniformách v těchto táborech na vězně dohlíželi vojáci z Litvy.

Útek z Auschwitz

Vzhledem k nárůstu počtu chorob v tomto táboře, což znamenalo jistou smrt, rozhodl se Walter přihlásit ke skupině 400 lidí, kteří měli jet "pracovat na farmu, zemědělské práce". I přes varování spoluvězně se přihlásil k cestě do Osvětimi, kam je transport odvezl 27.6.1942.

Po dvou dnech ve vlaku, bez jídla a vody, vystoupil na rampě v Osvětimi, a poprvé spatřil krutý žert, kterým Němci vybavily vstupní brány svých koncentračních táborů, heslo "Arbeit macht frei" - "práce osvobozuje". Neznalý tamních poměrů si sliboval, že odevzdá co nejvíce práce, že je silný, a že to zvládne.

Rád bych zde zmínil systém, kterým fungoval koncentrační tábor. Ten řídil Lagerkomandant (v této pozici až do konce války setrval Rudolf Höss, jehož jméno mnohé pálí na duši jako dotek ďábla, a který byl po válce souzen a oběšen na stejné šibenici, kde před tím v "jeho" táboře umírali desítky vězňů při veřejných popravách). Lagerkomandant měl svého zástupce, a samozřejmě skupinu vojáků SS k ostraze tábora, který byl obehnan dvojitou řadou osnatého drátu pod proudem.

Tábor Osvětim I se nacházel v bývalých kasárnách polské armády, a byl prací prvních vězňů přebudován na koncentrační tábor, skládající se z jednotlivých dvoupatrových baráků, kuchyně, apelplatzu, vězení, nemocnice, několika popravišť a krematoria s plynovou komorou.

Každému baráku, ve kterém bydleli vězni, velel „kápo“, jeden z vězňů, který měl trochu lepší pozici, dohlížel na vězně, komandoval je a ručil veliteli tábora za to, že mezi "jeho" lidmi nebude nikdo, kdo by těžkou denní práci nevydržel a svou smrtí způsobil komplikace či zdržení. Často káповé své spoluvězně týrali, bili, a obzvláště poláci si v brutalitě nezdali s jednotkami SS.

Jeden takový kápo "koupil" silného a stále ještě dobře vypadajícího Waltera Rosenberga od jiného kápa za citrón, který někde ukradl. Jídlo bylo tím nejlepším platidlem, a citron plný vitamínů měl v táboře cenu zlata. Tím se Walter dostal k vykládání potravin v nedalekém skladu potravin SS z vlaku, což bylo po určitou dobu zdrojem jídla a samozřejmě moci, kterou jejich kápo díky jídlu vládl. Přesto je to při kontrolách zavedených právě díky drobným krádežím, které byly zavedeny, neuchránilo od zrady, která vydala kápa na milost a nemilost popravčí četě (nakonec díky svým kontaktům popraven nebyl, což byl čirý zázrak), a Waltera a jeho kolegy tvrdě práci na stavbě nedalekého závodu Buna (továrny podniku IG Farben, jednoho z největších německých podniků, chemické továrny, kde se vyráběl syntetický benzín, stavební kámen německé válečné mašinerie).

Epidemie tyfu, která v táboře vypukla, znamenala smrt 50% vězňů, kteří byli byt' jen podezřelí z toho, že tuto nemoc mají. Byli okamžitě zplynováni a spáleni v krematoriích tábora v Březince, pár kilometrů od původního lágru Osvětim I. Díky obrovskému štěstí se Walter dostal ze skupiny nemocných zpět mezi zdravé, a přežil.

Práce na stavbě byla velmi těžká, bez dostatku pitné vody a v krutých podmínkách, a úmrtnost byla velmi vysoká. Ráno odcházeli vězni branou tábora na stavbu všichni, večer se všichni vraceli. Někteří ale byli mrtví, nesení svými kolegy, protože počty museli odpovídat, teprve potom měli najít mrtví svůj klid. I tentokrát ale Walter přežil, když se mu podařilo dostat z oddílu nosícího cement, do skupiny, která připravovala drátěné konstrukce pro betonování, což nebyla tak fyzicky náročná práce.

Štěstí ale Waltera neopustilo, a tak se dostal do jednotky, pracující na třídění majetku, který zbyl po lidech, kteří byly denně vražděni v plynových komorách Osvětimi II - Březinky. Tato sekce se nazývala Kanada, a měla označení "nejlépe vybavený obchodní dům v Evropě". Zde se soustředilo oblečení, kufry, osobní věci, dokonce i kartáčky na zuby a brýle, zkrátka vše, co si lidé na svou často poslední cestu z domova vzali. Častokrát mezi věcmi byly i peníze, cenosti, diamanty, od kterých si židé slibovali možnost vykoupit se z tohoto hrůzného místa. A také jídlo. Proto lidé, pracující v Kanadě měli podstatně lepší podmínky, relativní dostatek jídla, oblečení, vždy se našla cesta, jak věci z Kanady propašovat zpět do tábora. Věci v Kanadě byly tříděny, baleny a posílány do Německa, kde pomáhaly udržovat morálku obyvatelstva.

*Fotografie dětských vězňů po osvobození Osvětimi.
(Foto: Belarussian State Archive of Documentary Film and Photography)*

Po celou dobu žili muži a ženy v táboře odděleni, bez možnosti kontaktu. V Kanadě ale pracovali jak muži, tak i ženy, a tak čas od času docházelo i k tajným schůzkám či posílání dárků. O takovéto doručení dárku byl požádán svým spoluvězněm i Walter, byl ale po několika dnech přistižen, a brutálně zmlácen strážemi. Díky pomoci téhož spoluvězně, který ocenil, že ho Walter neudal, se Walter dostal do nemocnice, a po velkých nesnázích se mu podařilo zotavit. Dostal se dokonce zpět do Kanady.

Časem byl ale přeložen na funkci zapisovatele, jehož funkcí bylo jediné - zapisovat čísla těch, kteří v Osvětimi zemřeli. V této funkci se začal dostávat do kontaktu s podzemním hnutím, které existova-

Útek z Auschwitz

lo i na takovémto místě. Díky své práci si také mohl udělat lepší obraz o tom, kolik lidí je denně do tábora přiváženo, a vražděno. Sbíral informace pro svou zprávu, a celou tu dobu myslel na útek, aby tuto informaci mohl sdělit světu.

Mnohým se ale útek s Osvětimi nezdařil. Buď byli zabiti na útěku, a jejich rozstřílená těla po dva dny vystavena v táboře s cedulkou "Vrátil jsem se", nebo chyceni živí, pak mučení, a nakonec před celým táborem oběšeni. Mnozí doufali v pomoc vojáků SS, kteří často souhlasili s vysokou peněžní odměnou za pomoc při útěku. Ale jen jednomu se to opravdu povedlo, jinak to byly vždy pasti, kdy vojáci shrábli peníze a pak vězně zabili nebo dovedli zpět do tábora.

Walter se ale nedal odradit, a poté, co skupina 4 poláků vyzkoušela cestu ven, tajný úkryt, ve kterém museli přežít 3 dny, než opadla velká bezpečnostní opatření, které každý útek vyvolal, a ze kterého poté vedla cesta na svobodu, zvolil se svým přítelem Alfredem Wezlerem stejný způsob, i když byli poláci během několika dní zpátky v táboře. Waltra a Alfreda však nemohlo zastavit nic, a tak se zdařil jeden z největších útěků z koncentračního tábora Osvětim.

Jejich cesta nebyla jednoduchá, vedla však přímo zpět domů, na Slovensko. Zde kontaktovali židovskou obec, a nadiktovali jim dne 25.4.1944 svou zprávu o pobytu v Osvětimi, o odhadovaném počtu zabitých, který k tomu okamžiku činil již více než 1.500.000 lidí, a velmi důrazné varování, že co nejdříve musí dojít tato zpráva do Maďarska, že pokud se židé začnou bránit, nemusí zemřít. Slováci ale radši než maďary kontaktovali Adolfa Eichmanna, člověka, který holocaust řídil a vymýšlel, a snažili se s ním domluvit, samozřejmě zcela zbytečně. Tak se zpráva dostala do Maďarska až díky zásahu papežského nuncia, se kterým Walter mluvil, a který zprávu zaslal také Červenému kříži ve Švýcarsku, a spojeneckým mocnostem. Teprve poté byly transporty z Maďarska zastaveny, pro 400.000 židů bylo ale už pozdě. Walter měl falešné doklady, ale po čase se rozhodl přidat se k partyzánskému odboji v lesích, a tak brzy opět stanul tváří v tvář vojákům SS, tentokrát se samopalem v ruce.

Walter Rosenberg si po válce ponechal své nové jméno, Rudolf Vrba. Vystudoval vysokou školu chemicko-technologickou v Praze, ale od roku 1958 žije v cizině - Anglii, Německu, USA, Kanadě. Právě v Anglii se rozhodl sepsat své paměti o pobytu v Osvětimi a svém útěku, a napsal knihu, která u nás vyšla pod názvem Utekl jsem z Osvětimi, vyšla v nakladatelství Sefer s.r.o - nakladatelství Federace židovských obcí - v roce 1998, ze které je celý tento příběh. Pomáhal při dokumentaci a žalobách proti nacistickým zločincům po Druhé světové válce, a později se dokonce stal profesorem na universitě ve Vancouveru.

Autor článku: Radek Havelka, šefredaktor www.valka.cz

RATZINGER J. - STARÁ ZMLUVA

O TESTAMENTOCH

Stará zmluva

Stará zmluva rozpráva o vzťahu Boha k jeho vyvolenému ľudu. Sám Boh tomu ľudu dáva meno. Stalo sa to toho dňa, keď s praotcom Jakubom zápasil v rieke Jabok. Keďže sa Jakub nedal poraziť ani pánovi vesmíru, mal sa odteraz volať „Izrael“, Boží rytier. Prečo si však Boh vyvolil jeden národ? A prečo práve tento?

V Starom zákone sa o zvláštnosti tejto voľby hovorí často, napríklad v Deuteronómiu. Prostredníctvom Mojžiša Boh hovorí ľudu: Nevyvolil som si vás preto, že ste mimoriadne veľký, mimoriadne významný národ, nie preto, že máte tú alebo onú vlastnosť, ale preto, že vás milujem, z mojej slobodnej vôle. Túto voľbu nemôžeme odôvodňovať racionálne, ostáva jeho tajomstvom. S ním sa však spája aj zistenie: Boh si vyberá. Nevyberá si však preto, aby vylučoval druhých, ale si vyberá, aby od jedného prišiel k druhému a aby tak konkrétne vstupoval do dejín.

Tento vyvolený národ musel zo svojich 3 000 rokov stráviť 2 000 rokov v exile a ešte aj dnes bojuje o bezpečnosť vo vlastnom štáte. Pýtame sa: Prečo býval Egypt faraónov taký veľký a taký mocný, a práve ten národ, s ktorým Boh uzavrel zmluvu, je po celé stáročia prenasledovaný, vyhánaný a týraný — až po pokus vyničiť ho počas holokaustu?

Božie kategórie sú iné. Vyvolenie Bohom neznamená, že sa mu dáva veľkosť v pozemskom zmysle. On nepovyšuje svoj ľud na veľmoc, ale znova sa prejavuje a účinkuje cez to, čo je malé. Nie veľmoc v Božích mierach platí ako voľačo mocné, ale udalosti viery.

Na to bol zjavne povolán ten národ, ktorému stále hrozilo, že bude rozdrvený v napätiach medzi veľmocami, medzi Egyptom a Babylonom. Teda Boh koná svoje dejiny vo všetkom inom, len nie v tom, čo je svetská moc. Aj pre Cirkev si môžeme z toho vziať poučenie, lebo je významná nie svetskou mocou, ale vždy iba tým, čo stelesňuje a predstavuje Boha. Jej najväčšie chvíle sú chvíľami utrpenia a prenasledovania, a nie obdobia, v ktorých má veľa peňazí a svetskú moc.

Aj pre seba si tu môžeme vziať poučenie, čo je podstatné a čo je nepodstatné v živote. Lenže žiadať od Boha konkrétnu odpoveď na naše „prečo“ znova nie je našou vecou. On nám ukazuje cestu, smerovanie a pritom si zachováva suverenitu.

Sú to pozoruhodné dejiny. Hoci Židia žijú už dvetisíc rokov v exile, hoci ich prehánajú z krajiny do krajiny, ich náboženstvo sa nerozplynulo do vzduchu. Tento jav nemá v ľudstve podnes obdobu. Núka sa otázka, či vývin celého sveta tajomným spôsobom nesúvisí s vývinom židovského národa?

To sa mi zdá vlastne celkom zrejmé. To, že tento malý národ nemá svoju krajinu, nemá národnú existenciu, ale je rozptýlený po celom svete, a napriek tomu si udržal svoje náboženstvo a udržal si aj sám seba, že ostal Izraelom, že Židia ostali židmi aj po dvetisíc rokoch, a to aj bez vlastnej krajiny, to je absolútna záhada. Už len tento jav vlastne dáva tušiť, že tu ide o čosi mimoriadne.

Boh neurobil z tohto národa veľmoc, ale naopak, stal sa z neho najviac trpiaci národ v dejinách. Ale svoju totožnosť si vždy udržal. Jeho viera nemohla zaniknúť. A ostáva trŕňom v srdci kresťanstva, ktoré vzišlo z dejín Izraela a je na ne napojené. Teda badáme, že v hre je čosi viac ako historické náhody. Dávne veľmoci zanikli. Už nejestvujú starí Egypťania, ani Babylončania, ani Asýrčania. Izrael ostáva a prerezáva nám čosi zo stálosti, čosi z tajomnosti Boha.

Izrael je kolískou kresťanskej viery a bez prehánania môžeme povedať, že obe tieto veľké svetové náboženstvá rozhodujúcim spôsobom poznačili základy života vo veľkej časti sveta. Až do dnešných čias zasahujú židia smerodajne do rozvoja kultúry v rozličných krajinách, o čom najlepšie svedčí kultúra v Amerike. Sú židia doteraz vyvoleným Božím národom ?

O tom sa práve v poslednom čase veľa diskutuje. To, že židia majú osobitným spôsobom do činenia s Bohom, a že ich Boh nenecháva padnúť, je celkom zrejmé. A to je aj perspektíva Nového zákona. Svätý Pavol nám hovorí v Liste Rimanom: na konci bude celý Izrael privedený domov. Iná otázka je, do akej miery po vzniku Cirkvi ako Božieho ľudu utvoreného zo všetkých národov, po udalostiach Novej zmluvy, ostáva život podľa Starej zmluvy, ktorý sa neotvoril novému, čo prišlo s Kristom, ešte platnou cestou.

O tom sú dnes najrozličnejšie teórie. Ako kresťania sme presvedčení, že Starý zákon je vnútorne zameraný na Krista a že svoju vlastnú odpoveď, svoje celé zameranie nachádza až vtedy, keď sa spätne číta s ohľadom na Krista. Kresťanstvo teda nie je iné náboženstvo v porovnaní s náboženstvom Izraela, ale je s Kristom nanovo prečítaný Starý zákon.

Na mnohých príkladoch sme si ukázali, že starozákonné dejiny a texty sú začiatkom, ktorý ešte na čosi čaká. Úplnými a pochopiteľnými sa stávajú až potom, keď ich čítame po textoch Nového zákona a z ich hľadiska. Nový zákon teda nie je ničím naštepeným. A ani náš vzťah k Starému zákonu nespočíva v tom, že by sme si takpovediac protiprávne prisvojovali čosi, čo patrí iným. On spočíva v tom, že je tu ozajstné vnútorné spolupútnictvo a že Starý zákon by ostal nedokončeným fragmentom, keby neprešiel do Nového. Toto je naše základné kresťanské presvedčenie.

Avšak s týmto presvedčením ide ruka v ruku aj ďalšie, že totiž Izrael má ešte aj dnes osobitné poslanie. Čakáme síce na okamih, keď aj Izrael povie Kristovi svoje áno, pritom však vieme, že aj toto jeho čakanie pri dverách má v dejinách svoje osobitné poslanie, s veľkým významom pre svet. Je teda isté, že tento národ zastáva osobitné miesto v Božích plánoch.

Boh teda nevzal svoje slovo naspäť, podľa ktorého je Izrael vyvoleným ľudom?

Nie, pretože je verný. Prirodzene, možno konštatovať, že Izrael má ešte pred sebou kúsok cesty.

Ako kresťania veríme, že na konci sa s nami nájde V Kristovi. Ale nemožno ho len tak odbaviť a vynechať z Božích plánov, lebo i naďalej bude mať nad sebou Božiu vernosť.

To znamená, že židia musia alebo by mali uznať Mesiáša?

Veríme, že áno. To neznamená, že by sme im smeli nanucovať Krista, ale že musíme mať pri nich rovnakú trpezlivosť ako Boh. Musíme sa však aj pokúšať žiť v Kristovom spoločenstve tak, aby toto spoločenstvo už nikdy nestálo proti nim alebo bolo voči nim trúfalé, ale aby im uľahčovalo ich vlastný príchod. Avšak stále ostáva naše kresťanské presvedčenie, že Kristus je Mesiášom aj pre Izrael. Pravda, to už je v Božích rukách, akým spôsobom, kedy a ako sa uskutoční zjednotenie židov a pohanov, zjednotenie Božieho ľudu.

„Ved' aj ja som Izraelita, Abrahámov potomok z Benjamínovho kmeňa," hovorí Pavol vo svojom Liste Rimanom; avšak na časť Izraela zaľahla tvrdošijnosť, „slepota". A pokračuje: „Vzhľadom na evanjelium sú nepriateľmi (Boha) kvôli vám, ale vzhľadom na vyvolenie sú (nim) milovaní kvôli otcom. " To sú silné slová.

To je opäť jeden z paradoxov, ktorý nám predkladá Nový zákon. Vyslovenie „nie" Kristovi privádza Izraelitov na jednej strane do konfliktu s ďalším konaním Boha, zároveň však vieme, že vernosť Boha majú istú. Nie sú vylúčení zo spásy, ale jej slúžia určitým spôsobom a s tým ostávajú v Božej trpezlivosti, do ktorej sa aj my s nimi vkladáme.

Ratzinger J. kard. BOH A SVET, (SSU Trnava 2002, str. 120-123)

6. sivan (a mimo Izrael i 7. sivan) slavíme biblický poutní svátek šavuot jako oslavu darování Tory.

Čtyři jména. Čtyři jména svátku vypovídají o jeho aspektech:

1. chag hašavuot - svátek týdnů, Sedmkrát sedm dní příprav od východu z Egypta po darování Tory na hoře Sinaj, hlavní téma svátku,
2. chag hakacir - svátek žní, dozrívám pšenice, hlavního zdroje obživy člověka, hospodářský aspekt svátku
3. chag habikurim - na památku prvních plodů, které bylo povinností v tomto období přinést do chrámu ze sedmi plodin, kterými je země Izrael proslavena, z pšenice, ječmene, vína, fíků, granátových jablek, oliv a datlí.
4. aceret - doba šmini aceret po sukot, završení svátku pesach, doplnění osobní svobody o svobodu duchovní přijetím Tory.

Dvě přísahy. Učenci si všimají podobnosti hebrejských výrazů pro týdnů a přísahu lšavuot, ševuotl a komentují, že si na svátek šavuot připomínáme dvě přísahy: Bůh slíbil, že nevymění židovský národ za žádný jiný. Izrael slíbil, že nevymění Boha za žádnou modlu.

V synagoze. Na připomínku zemědělského aspektu svátku, pšeničných žní, je zvykem vyzdobovat synagogy zelení. V liturgii svátečního dne má významné místo čtení Desatera příkazů z Tory a připomenutí příběhu prababičky krále Davida Rút, který se odehrál v době pšeničných žní. Mimocho-dem, na šavuot připadá výročí úmrtí krále Davida.

Zvyky. Mezi nejznámější šavuotové zvyky, kromě již uvedené zelené výzdoby synagog, patří celonoční studium Tory. Tím se nejen připravujeme na ranní „přijetí Tory“, ale zároveň i napravujeme pochybení Mojžíšova pokolení, které podle tradice v den darování Tory na hoře Sinaj - zaspalo.

Velice rozšířeným zvykem je příprava mléčných pokrmů a medových koláčků na svátek šavuot. Mléko a med jsou často uváděny v souvislosti s Tórou. Král Šalamoun píše v Šir haširim: „Mléko a med je pod tvým jazykem/“ Mléko je nápoj dětí a Tóra z nás všech dělá děti, které se musejí vše pomalu učit. Mléko /hebr. chalav, CH=8, L=30, Vet=2, celkem 40/ také odpovídá 40ti dnům, které Mojžíš strávil na hoře Sinaj. I proto si na šavuot pochutnáváme na tvarohových palačinkách /jidiš blinces/.

Chceme-li hledat další důvody medověmléčné hostiny, můžeme se z komentářů poučit, že med jako produkt nekošer hmyzu - včel a mléko jako tekutina tvořená ze zapovězené krve savčích samic symbolizují schopnost Tory očisťovat a napravovat nás samotné a činit nás pro naše okolí

„požitelnými“.

Tóra a Izrael. Podle midraše byl celý svět stvořen s podmínkou, že Izrael 6. sivanu přijme na Sinaji Toru. Proto se v první kapitole Tory píše: „...a byl večer a bylo ráno ten den šestý.“ Jaký šestý den zdůrazňuje zájmeno „ten“? Šestý den měsíce sivan, kdy se rozhodne, bude-li svět uchován nebo se vrátí do stavu pusta a prázdna jako před začátkem stvoření. Podle jiného výkladu nabízel Bůh nejdříve Toru jiným národům. Jišmael, syn Abraháma a služebná Hagar, odmítl, protože se nechtěl vzdát krádeží, Ezau se odmítl vzdát zabíjení a Lotovi potomci si nedokázali představit svůj život bez smilstva. Jen Izrael nabídku neodmítl. Naopak. Přijal Toru bez výhrad se slovy: Naase venišma. / Budeme tak konat a budeme se učit/

Desatero. Ač je téma Desatera zahrnuto do cyklu Příběhů a postav Tory, neuškodí si zde celé Desatero příkazů zopakovat.

Desatero tak, jak je zapsáno v Druhé knize Mojžíšově, kap. 20:

1. Já jsem tvůj Bůh, který tě vyvedl ze země egyptské, z domu otroctví
2. Nebudeš mít jiného boha přede mnou,; neuděláš si tesianou modlu ani jakékoli zobrazení ...Nebudeš se ničemu takovému klanět, ani tomu sloužit.
3. Nezneužiješ Božího jména...
4. Pamatuj dne Šabatu, abys jej světil. Šest dní pracuj.
5. Cti otce svého a matku svou.
6. Nezavraždíš.
7. Nezcizoložíš.
8. Nepokradeš.
9. Nevydáš křivého svědectví.
10. Nebudeš závidět svému bližnímu jeho dům, ženu ...

Poušť a hora Sinaj. Tóra nebyla dána izraelskému národu v Himalájích, ani na žádné jiné výjimečně vysoké hoře. Hora Sinaj se svou výší patří do kategorie „hor obecných - obyčejných“. Přesto byla právě ona vybrána za místo darování Tory. To abychom se poučili, že s povyšováním se a pýchou to daleko nedotáhneme ani v životě, a ještě méně ve studiu. Za většinou úspěchů lidstva stojí každodenní práce a pile „obyčejných“ lidí. Ani okolí hory Sinaj neláká poutníky k usidlení se. Kam oko dohlédne jen samá poušť. Však

také člověk, který se rozhodne stát se učencem Tory, musí projít mnohými úskalími a často se musí omezit ve svých tužbách po kariéře a snadném životě. Ještě jedno poučení si můžeme odnést z pouště Sinaj. Tak jako poušť je územím nikoho, nikomu nepatří, tak ani Tóra nikomu nepatří. Každý z ní může čerpat její „živou vodu“ a nikdo mu v tom nemůže bránit.

převzato ze skript pro gymnázium Or chadaš

JOM HA'ATZMAUT - DEŇ NEZÁVISLOSTI

Izraelský Deň nezávislosti sa oslavuje 5-teho dňa v mesiaci Iyar podľa židovského Kalendára. Bolo to práve tento deň (14. Máj 1948), kedy vznikol štát Izrael.

Oslavy Dňa nezávislosti sa začínajú tradičným pochodom svetiel na vojenskom cintoríne Mt. Herzl. Ďalší deň prijíma prezident vo svojej rezidencii najlepších vojakov roka, uskutočňuje sa Medzinárodná Biblická súťaž, a rozdáva sa Ceny Izraela. V mnohých synagógach po celej krajine a svete sa recitujú špeciálne ďakovné modlitby, pripravujú sa slávnostné jedlá a organizujú sa oslavy, ktoré pripomínajú znovu-založenie Židovského štátu v krajine Izrael po 1900 rokoch.

Skôr ako sa zotmie, na Deň nezávislosti, je možné vidieť a počuť prvé salvy ohňostroja. Tie posledné boli až do neskorej noci. Každý židovský magistrát a mestský úrady v Izraeli pripravuje pódium alebo javisko, na ktorých budú koncertovať Izraelskí známy speváci. A potom sa spolu s hudbou tancuje až do neskorých ranných hodín.

Je niečo elektrizujúce a zvláštne vo vzduchu na Deň nezávislosti. Zdá sa, že ak je ktokoľvek vonku, buď počúva hudbu alebo pozoruje ohňostroj. Hudba a smiech prichádza zo všetkých strán.

Atmosféra je veľmi veselá. Deň pred oslavou, magistráty a mestské úrady ozdobujú pouličné lampy Izraelskými zástavami. Križovatky sú vyzdobené svetlami a zástavami. Poobede na Deň nezávislosti si ľudia kupujú kvety, aby si ozdobili svoje obývačky. Na balkónoch visia Izraelské vlajky. Aj malé Izraelské vlajky vytŕčajú z áut. Samotné zástavy sa dajú kúpiť všade. A pouliční predavači robia rýchly biznis na uliciach so zástavami všetkých veľkostí a rozmerov.

Nie je to len čas radosti ale aj úžasu. Napriek hrozbám zničenia zo strany Iránu, ktorí si zhromažďuje nukleárne zbrane, napriek hrozbám zo strany Sýrie, ktorá sa vyzbrojuje chemickými zbraňami, napriek hrozbám mnohých nepriateľov Izraela vo svete – prežili sme ďalší rok.

(BFP, ISRAEL CURRENT NEWS, May, 14, 2005)

PUBLIKÁCIE - AUDIO, VIDEO

Ponuka publikácií, brožúrok, audio a video pásov.

40 dôležitých faktov z histórie Izraela

Clarence H. Wagner
(formát A5)

40,- Sk (35,- Kč)

12 kľúčov k pochopeniu Izraela v Biblii

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

15 kľúčov k pochopeniu jedinečného Jeruzalema

Clarence H. Wagner
(formát A5)

35,- Sk (30,- Kč)

12 kľúčov k Izraelu v proroctvách dneška

Clarence H. Wagner
(formát A5)

35,- Sk (30,- Kč)

Pri zakúpení
všetkých brožúrok
naraz vám
ponúkame
zľavu 40,- Sk.
Spolu zaplatíte
220,- Sk (180,- Kč)

„Práve pre túto chvíľu“ - porozumenie Purimu

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Vianoce

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Chanuka

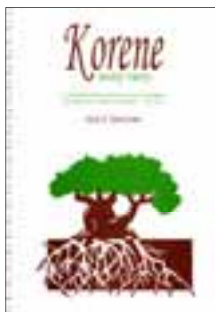
Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Lekcie zo Šavuótu (z Letníc)

Clarence H. Wagner
(formát A5)

30,- Sk (25,- Kč)

Chuck a Karen Cohen

Korene našej viery

Cena 60,- Sk (50,-Kč)

Kjell Sjöberg

Víťazstvo v modlitebnom boji

Cena 50,- Sk (40,- Kč)

Audio nahrávky z konferencie 2004

Kazeta č.1 Stanislav Gawel

Nebude klamať večne trvajúci víťaz Izraelov

Kazeta č.2 Randy Ludeman

Každý dobrý dar a každý dokonalý dar prichádza zhora

Kazeta č.3 JoAnn Magnuson

Vplyv stredovekej pašie na židovsko – kresťanské vzťahy.

Kazeta č.4 Mojmir Kallus

Hynú, pretože odmietli milovať pravdu

Kazeta č.5 Paul a Nuala O'Higgins

Príprava pre slávnú cirkev

Kazeta č.6 Randy Ludeman

Pretože som, ktorý som (JAHVE), nemením sa

Kazeta č.7 JoAnn Magnuson

Zrod moderného Stredného východu: História v mapách

Kazeta č.8 Randy Ludeman

Ó môj ľud, Ja otvorím vaše hroby

Kazeta č.9 Paul a Nuala O'Higgins

Uzdravenie zlomeného srdca a potešovanie tých, ktorí oplakávajú

Kazeta č.10 Paul a Nuala O'Higgins

Osem dôvodov, prečo by mal každý kresťan podporovať Izrael

**Pri zakúpení 9 ks kaziet
obdržíte 10-tu kazetu zdarma.
Spolu zaplatíte 540,- Sk (430,- Kč)**

Cena jednej kazety je 60,- Sk (50,- Kč)

CD-MP3 (alebo WMA) nahrávka z celej konferencie za 240,- Sk (190,- Kč)

K cene prirátame poštovné a balné.

Židovské piesne

cd za 290,- sk (230,- kč)

mc za 145,- sk (115,- kč)

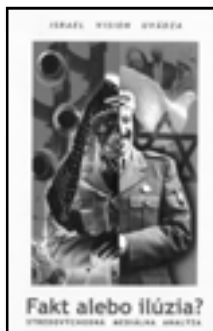
michaela záhorská: kaðosh (svätý)

Zoznam piesní:

*kaðosh I
yismechu hashamayim
ani ma-anim
israël
lecha ðoði
piha patcha
kaðosh II*

*schifni kamayim
gam ki elech bege
baruch ha ba
yerushalayim, hevenu shalom
ruach
yerushalayim shel zahav*

Z produkcie Izrael Vision a Palestínsky mediálny strážca vám ponúkame dve **VIDEO PÁSKY** so slovenským prekladom. Cena jednej pásky je 170,- Sk (140,-Kč)+ poštovné.

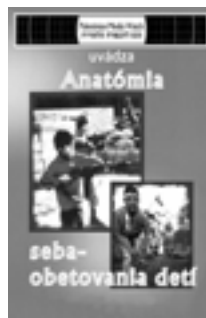
FAKT ALEBO ILÚZIA?

V tomto televíznom programe objavíte fakty pred ilúziou, ktorú Jásir Arafat prezentoval svetovým médiám. K arabskému svetu jeho odkaz volá po nenávisti, násilí, podceňovaní a terorizme, zatiaľ čo v tom istom čase po anglicky rozpráva slová pokoja a zmierenia cez svojich tlačových a televíznych hovorcov.

Toto video odhaľuje neustály zápas, ktorý Izrael musel vynaložiť v mediálnom boji proti negatívnej svetovej mienke počas posledných niekoľkých dekád kvôli Arafatovej politickej propagande

ANATÓMIA SEBAOBETOVANIA DETÍ.

V tomto programe môžete vidieť jeden z hlavných dôvodov, prečo sa nepriateľské aktivity medzi Palestínčanmi a Izraelom stupňujú. Veľa krát to, čo je povedané v medzinárodných televíznych správach hovorcami Jásira Arafata, nie je to isté, ako to, čo je povedané doma v arabčine. Deň za dňom Palestínske televízne programy volajú k svojim deťom, aby povstali s nenávisťou proti Izraelu. Cez tieto programy ich vzývajú, aby sa dobrovoľne obetovali ako mučeníci, a dokonca ako samovražední útočníci pre oslobodenie Palestíny.

Lekcie ^z biblickej zeme

Novinka

Clarence H. Wagner

Cena:

290,- Sk

240,- Kč

187 strán v slovenčine, mäkká väzba, formát 24x17 cm

Informácie a objednávky:

CHEVRA, občianske združenie, Hollého 40, 010 01 Žilina, Slovensko
tel./fax: +421-41-5640536; email: chevra@chevra.sk

Lekcie ^z biblickej zeme

je zbierka lekcí pôvodne prezentovaných na Jerusalemskom Mosaic, kresťanskom televíznom programe vysielanom z Izraela. V krátkom zábere tento program poukazuje na Božie poslanstvo o zemi Izraela a jej ľuďoch. Ak milujete Bibliu, budete mať potešenie z týchto lekcí, ktoré odhaľujú Hebrejské korene Novej zmluvy, Zem Izraela, Biblické proroctvá a vzťah cirkvi k židovskému ľudu počas minulých 2000 rokov. Každá lekcia nás vedie bližšie k Božiemu srdcu, k obnoveniu zjednotenia cirkvi a Izraela, a to nám pomáha lepšie pochopiť Božie Slovo a Jeho prorocký plán pre tento svet, robiac nás lepšími učeníkmi Ježiša.

Clarence H. Wagner - uvádza televízny programe Jerusalemský Mosaic. Žije v Izraeli so svojou rodinou viac ako 22 rokov. Je medzinárodným riaditeľom evanjelíkálnej služby Bridges for Peace (Mosty pokoja). Vydáva známy dvojmesačník Dispatch from Jerusalem, prinášajúci aktuálne správy a názor z Izraela vo svetle biblického proroctva: a mesačník Israel Teaching Letter, ktorý odhaľuje biblické pravdy našej kresťanskej viery z Hebrejskej perspektívy. Bridges for Peace sponzoruje jedenásť medzinárodných projektov pomoci so zámerom žehnať Židovskému ľudu, a tak naplniť Biblických proroctvo.

Môj Pán a môj Bôh!

18.- 21. augusta
2005

Hlavný prednášajúci:

Ron Cantrell

Ron Cantrell je zakladateľom organizácie Šalom, Šalom Jeruzalem Ministries, ktorej záujmom sú kresťania a židia, ktorí aktívne podporujú Izrael praktickým spôsobom. Jeho zámerom je prinášať biblické vyučovania o hebrejských koreňoch kresťanskej viery a poskytovať pravdivé fakty o súčasnej situácii na Blízkom východe z perspektívy obyvateľa Jeruzalema, v ktorom žije viac ako 17 rokov. Ďalej napomáha a podnecuje k hlbšiemu pochopeniu regionálnych udalostí z pohľadu biblických prorociev. Dôležitým zámerom tejto služby je tiež pomáhať židovským imigrantom v bývalých krajinách Soviet-

skeho zväzu, ktorí nemajú nijakú možnosť presťahovať sa do Izraela. So svojou manželkou Carol žijú už 17 rokov v Jeruzaleme, kde vychovali aj svoje dve deti.

Randy Ludeman

Randy Ludeman je pastorm dvoch mesiánskych kongregácií v Montane(USA). Ich názov vystihuje ich zámer "House Of The Grafted In" (Dom vštepenia). Ako dieťa nebol vychovávaný k židovstvu. Neskôr sa však dozvedel o svojich koreňoch a rozhodol sa ich študovať, a tak poznať pravdu o svojom pôvode. Má staršiu dcéru a syna. So svojou manželkou Sandi žije na farme v Lewistown (štát Montana).

Kevin Knott

Kevin Knott vedie mesiánske chvály od roku 1982. Spolu so svojou ženou, Diane, sú zapojení do služby medzi Židovským ľudom a cirkvou v Izraeli a Juhoafrickej Republike. Mali veľkú túžbu dozvedieť sa viac o Židovskom ľude. Aby naplnili svoju túžbu, chceli získať informácie z prvej ruky a preto sa rozhodli navštíviť lokálnu synagógu a neskôr sa presťahovali do Izraela. Ich túžbou je vidieť cirkev, ktorá si uvedomuje svoje židovské korene a vidieť Židov, ktorí prijímajú Ježiša ako svojho Mesiáša. Kevin verí, že svojou službou chvály a uctievania,

hudbou, môže vytvoriť most nad priepasťou medzi Židmi a pohanmi a tiež k znovuzískaniu radosti a svätosti zažívanej počas chrámového uctievania. V súčasnosti vedie mesiánske spoločenstvo, Zlaté Jablká, v Kapskom meste ako aj slúži v iných cirkvách. Má troch synov, ktorí sú aktívne zapojení do služieb v cirkvi.

JoAnn Magnuson

JoAnn Magnuson je riaditeľkou pre medzinárodné vzťahy Bridges for Peace (Mosty pokoja). Je aktívne zapojená v kresťanských projektoch podporujúcich Izrael. Je známa vyučovaním v oblasti židovsko - kresťanských štúdií a hebrejských koreňov kresťanstva. Vyštudovala Univerzitu v Minesote a potom ešte študovala v Biblickom centre pre zdroje v Jeruzaleme. V súčasnosti pracuje na študijných materiáloch, ktoré pomôžu kresťanom chápať Izrael a Židovský ľud. So svojím manželom žijú v Minesote, majú dve dospelé deti.

Ďalšie Informácie na zadnej strane časopisu.

deviaty ročník ...

KONFERENCIA

EV. SV. JÁNA 20.28

Môj Pán a môj Bôh!

18. - 21. augusta 2005
v Žiline, Slovensko

Téma konferencie:

Žijeme v čase celosvetového utrpenia:
násilie, terorizmus, prírodné pohromy
(kobyľky v Izraeli, Cunami v Ázii atď.).

Ľudia hľadajú nádej, zmysel života, odpovede,
pokoj alebo riešenia v „pánoch“ a „bohoch“.
Ale v tom všetkom, iba Pán Ježiš Kristus a Boh,
je ten, ktorý prináša nádej, odpovede,
pokoj a riešenia.

Konferenčný poplatok: **200,- Sk (160,- Kč)**

Konferencia začína vo štvrtok 18. augusta 2005 o **10.00 hod.**

Podrobnejšie informácie a prihlášky žiadajte na dole uvedených adresách.
Online prihláška je na internetovej stránke: www.chevra.sk

Pre Slovenskú republiku:

Chevra, Hollého 40 , 010 01 Žilina

Banka: ČSOB, a.s., Legionárska 1,
012 22 Žilina; č.ú.: 107656253/7500 (Sk)

Pre Českú republiku:

Chevra, Smetanova 523, 739 61 Třinec

Banka: ČSOB, a.s., Lidická 1264,
739 61 Třinec; č.ú.: 180773659/0300 (Kč)

Tel./ Fax: +421-41-56 40 536; E-mail: chevra@chevra.sk, WEB: www.chevra.sk